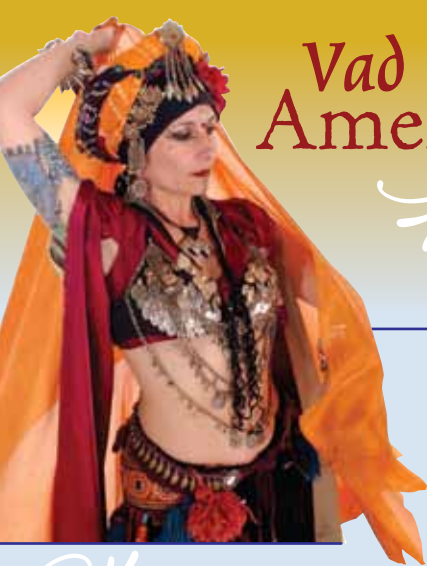

Vad är American Tribal Style® Belly Dance?

American Tribal Style Belly Dance® (ATS®) är
en modern dansform skapad av Carolena
Nericcio, ledare för dansgruppen
FatChanceBellyDance®.

Carolena började dansa magdans 1974 för Masha Archer och i hennes grupp, San Francisco Classic Dance Troupe. Mashas stil var en eklektisk blandning av klassisk egyptisk dans och folklöre kombinerat med andra influenser som hon fann lockande. Masha, som är en skolad konstnär och skulptör, lärde sina elever att skapa konst genom sin dans. 1987, efter att SF Classic Dance Troupe hade skingrats, började Carolena undervisa i en liten lokal i Noe Valley Ministry. Hennes enda mål på den tiden var att lära andra sin dansform så att hon kunde ha någon att dansa med.

Eftersom Carolena var ung och tatuerad, drogs andra unga med alternativa livsstilar till hennes krets. Modern Primitives-rörelsen var också rådande och tatueringar och primitiva utsmyckningar var på modet. Carolena och hennes elever uppträdde på tatueringsuppvisningar och mässor, och blev kända lokalt. När ett behov att hitta på ett namn för gruppen uppstod, föreslog en vän det lekfulla rimmet

"FatChanceBellyDance®" som ungefär betyder "inte en chans magdans" som ett svar på de tröttsamma frågor som dansarna ofta får, från personer som tror att vackra, kvinnliga magdansöser bara är en exotisk underhållning för deras personliga nöje. Med andra ord, svaret är: "Inte en chans att du får en privat uppvisning."

När Carolena och FatChanceBellyDance® började vidga sin horisont, fick de i början en blandad respons. Vissa älskade den nya stilen, medan andra tyckte illa om dess avsteg från traditionen. Till slut fick stilen namnet "American Tribal Style® Belly Dance", ett namn som avgränsade ATS® från traditionella folkliga stilar. Ordet "American" gjorde klart att ATS® var helt och hållet en amerikansk uppfinning, och inte en traditionell dansstil. "Tribal Style" beskrev hur dansarna arbetar tillsammans i en "stor-familj" eller stam, med utsmyckningar lånade från många stamsamhällen.

FatChanceBellyDance® Studio • Store & Resource Center

670 South Van Ness Ave, San Francisco, CA 94110 • 415-431-4322 • www.fcbd.com

Hemma i träningslokalen började ett system att utvecklas. När FCBD® uppträdde var det oftast i avslappnade sammanhang, så gruppen improviserade för det mesta. Det behövdes helt enkelt inte någon koreografi, och det skulle också varit besvärligt eftersom platserna där framträdanden skedde ofta ändrades i sista stund, och dansarna måste uppträda utan information om scenyta, underlag och hur publiken skulle sitta.

Duetter, trios och kvartetter var de formationer som fungerade bäst. Om scenytan var tvåsidig, eller om dansytan var i mitten av en rund lokal, kunde dansarna lätt byta ledarsida genom att vända och fokusera på en ny riktning. Med andra ord; så länge dansarna stannade i formationen, kunde dansarna rikta sig i alla riktningar, och ledarskapet kunde ändras beroende på var publiken var. Carolena utvecklade tecken för alla rörelser och kombinationer, för det mesta en arm- eller huvudrörelse, som lätt kunde uppfattas av de andra dansarna. Eftersom alla steg började med en gest åt höger, tenderade dansarna att vrida sig mot vänster. Denna vinkel gjorde det lätt för de följande dansarna att se ledaren.

Tecken och formationer är det brillianta i ATS®. För det mesta döljs de i helheten av utsmyckade kostymer, fängslande rörelse och musik och upplevelsen av kvinnor som dansar tillsammans - men de är ankaret i improviserad koreografi. Även om man ibland använder mer formell koreografi, baserar man den på logiken i tecken och formationer.

Konceptets kärna är alltid densamma: ledaren till vänster, följarna till höger. Kolla efter samspel mellan dansarna, som alltid fokuserar på ledarpositionen, redo att uppfatta tecknet för nästa stegbyte. Dansar de mot varandra med ögonkontakt, är ledarskapet neutralt, och ges till den dansare som ger nästa tecken. Men tänk inte för

mycket! Se hela bilden: kvinnor som arbetar tillsammans i gemenskap; en grupp som fokuserar på att presentera dansen som en enda varelse.

